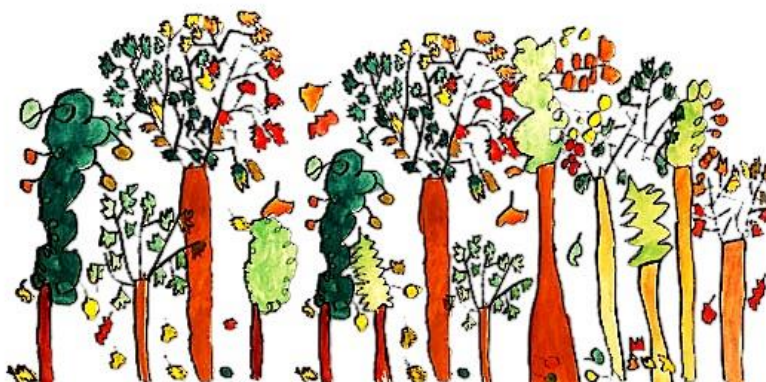

ZAKLJUČNO POROČILO SODELOVANJA V PROJEKTU

OŠ Dr. Jožeta Pučnika ČREŠNJEVEC

Vrtec ČREŠNJEVEC - LESKOVEC

Skupina »ZVEZDICA«

šol. leto 2015/ 2016

Izvajalki projekta:

Darija OVČAR

Urška JAKLIN BRBRE

Junij, 2016

1. SODELUJOČI :

- **Skupina »ZVEZDICA«** - 21 OTROK, starih od 4 - 6 let, vzgojiteljica Darija OVČAR, pomočnica vzgojiteljice Urška JAKLIN BRBRE

2. ČAS IZVAJANJA DEJAVNOSTI:

- Od meseca septembra 2015, do meseca maja 2016.

3. NAČRTOVANE IN IZVEDENE DEJAVNOSTI V OKVIRU PROJEKTA:

- Prebiranje zgodbe o Velikih nemarnih škornjih po delih.
- Pogovor in razmišljanje o ravnanjih in dejanjih Velikih nemarnih škornjev.
- Iskanje rešitev in oblik pomoči književnim junakom.
- Doživetje zgodbe izraziti skozi igro z lutko in z dramsko igro.
- Seznanitev otrok s pomenom čistega okolja za naše zdravje in dobro počutje.
- Dvigovanje ekološke zavesti pri predšolskih otrocih..
- Priprava lutkovne predstave za najmlajše otroke vrtca.
- Priprava dramatizacije zgodbe kot uvoda v tehniški dan ob svetovnem dnevu zdravja in v okviru UNESCO projekta »KAPLJICE ŽIVLJENJA - ZEMLJA«, za prvo triado OŠ Dr. Jožeta Pučnika ČREŠNJEVEC.
- Seznanitev z drugim delom zgodbe oz. z nadaljevanjem zgodbe in skupno soustvarjanje nadaljevanja zgodbe o velikih nemarnih škornjih.
- Oblikovanje zaključnega poročila in oddaja poročila ga. Aleksandri Pinterič - vodji in nosilki projekta (zavod VISTA Murska Sobota).

Vse načrtovane dejavnosti smo izvedli v popolnosti.

Otroci zgodbo o velikih nemarnih škornjih že zelo dobro poznajo in z njo ter ob njej ustrezno razvijajo ekološko ozaveščenost in skrbijo za čisto okolje v vrtcu in izven njega.

Prav iz razloga dobrega poznavanja zgodbe, smo se njenega doživljanja in podoživljanja letos lotili drugače in sicer tako, da so otroci vsa osvojena znanja o zgodbi in o skrbi za čisto okolje izražali in nadgrajevali ob igri z lutkami ter ob dramatizaciji zgodbe. Z lutkovno predstavo smo se predstavili najmlajšim otrokom v našem vrtcu in jim v tednu otroka, to je v začetku meseca oktobra, z lutkami zaigrali zgodbo o Velikih nemarnih škornjih, ki jih je zelo pritegnila.

Z dramatizacijo zgodbe, ob kateri so otroci ne samo spoznavali in utrjevali pomen čistega okolja za naše zdravje in dobro počutje, ampak dodobra spoznali tudi prvine odrske igre in priprave scene in kostumov, pa smo se predstavili šolarjem ob svetovnem dnevu zdravja, to je 7. aprila, v telovadnici naše šole.

Z dramatizacijo zgodbe smo se predstavili tudi staršem in sicer smo jim zgodbo zaigrali kot uvod v skupno popoldansko druženje.

Zgodbo smo nadaljevali in spoznali kako in zakaj so veliki nemarni škornji postali mali prijazni škornji.

Po lastnih idejah, zamislih in sposobnostih smo zgodbo razvijali naprej in nastale so tri čudovite zgodbe o tem, kako in seveda komu bi lahko mali prijazni škornji povedali, da je za okolje potrebno skrbeti in da moramo to početi prav vsi.

Otroci so ob razvijanju idej in zamisli za nadaljevanje zgodbe spoznavali tudi pomen sodelovanja v skupini, saj smo nadaljevanja zgodbe pripravljali v manjših skupinah in jih nato z besedami ali z dramatizacijo predstavili drugim otrokom v vrtcu.

Otroci so zgodbo o VNŠ nadaljevali tako:

1. zgodba:

» Bil je čaroben pomladni čas. To je bil čas, ko je v zraku dišala posebna čarovnija in mali prijazni škornji so se odločili, da bodo kroksom na domačem dvorišču povedali kaj je prav.

Mali prijazni škornji so se z rolko odpeljali izpod velikega hrasta na domače dvorišče. Tam so opazili krokse in jih pozdravili. Kroksi so se igrali skrivalnice, brcali so žogo, se spuščali po toboganu in se gugali. Tudi mali prijazni škornji so se želeli igrati.

Vprašali so krokse, če jim dovolijo, da se igrajo z njimi. Kroksi so jim dovolili in skupaj so se igrali skrivalnice, skupaj so igrali nogomet, se lovili....čez dolgo časa so oboji postali utrujeni, žejni in lačni. Sedli so v travo. Mama Kroksolina je iz hiše prinesla vrč soka in kruh s pašteto. Med pojedino so mali prijazni škornji kroksom povedali svojo zgodbo. Kroksom so povedali, da morajo tudi oni biti prijazni in da se morajo lepo obnašati. Prijazni morajo biti drug do drugega, pospravljati za seboj, prijazni morajo biti do živali, po rožah ne smejo hoditi ali jih brcati in tudi drugih rastlin ne smejo uničevati.

Kroksi so male prijazne škornje razumeli in obljubili so jim, da se bodo zares potrudili in da bodo prijazni. In da ne bodo delali lumparij.

Mali prijazni škornji so bili zadovoljni. Sedaj, po njihovi zaslugi, tudi kroksi vedo, kaj je prav in kaj ne.

Mali prijazni škornji so se poslovili od kroksov in skočili na trampolin. Močno so se odrinili in skočili in odneslo jih je naravnost do gozda, nazaj pod velik hrast, kjer so jih že nestrpno pričakovali gobice, živali in škrati. Mali prijazni škornji so vsem povedali, kaj so počeli na domačem dvorišču in da zdaj tudi kroksi vedo, kaj je prav in kaj ne.«

2. zgodba:

» Bil je čaroben pomladni čas. To je bil čas, ko je v zraku dišala posebna čarovnija in mali prijazni škornji so se odločili, da bodo hišnim copatom povedali kaj je prav in kaj je narobe in kako se morajo obnašati.

Slišali so namreč, da v neki hiši živijo veliki nemarni copati.

Gobice, živali, škrati in mali prijazni škornji so se odločili, da bo najbolje, če gredo copate obiskat mali prijazni škornji, da jih opozorijo na vse, kar delajo narobe in jih naučijo, kaj je prav.

Tako so se mali prijazni škornji odpravili na pot in prišli do hiše.

Potrkali so na vrata in veliki nemarni copati so jim odprli. Z veseljem so jih povabili v hišo, saj so bili vedno veseli obiska.

Nekaj časa so se skupaj igrali, nato pa so mali prijazni škornji velikim nemarnim copatom povedali svojo zgodbo in zakaj so se spremenili.

Veliki nemarni copati so ob poslušanju zgodbe postali čisto tihi in žalostni. Spoznali so, da so pravi lumpi, tako, kot so to bili nekoč veliki nemarni škornji. Nikoli ne pospravljajo za seboj, razmetavajo igrače in jih nočejo pospravljati, hodijo zunaj in potem umazani po hiši, skrivajo copate očkom in mamicam...Postalo jim je žal in iskreno skesani so obljubili, da se bodo poboljšali.

Mali prijazni škornji so bili tega zares veseli.

Mali prijazni copati pa so poiskali zemljevid in malim prijaznim škornjem pokazali bližnjico do velikega hrasta.

Ko so mali prijazni škornji prispeli do velikega hrasta so zgodbo povedali živalim, gobicam in škratom, a ker niso bili prepričani, da se bodo copati držali dogovora, so skupaj zgradili teleskop in od časa do časa preverili, če se mali prijazni copati še držijo pravil.«

3. zgodba:

» Bil je čaroben pomladni čas. To je bil čas, ko je v zraku dišala posebna čarovnija. Odmev je do velikega hrasta prinesel zgodbo z morja. Zgodbo o velikih nemarnih japonkah in mali prijazni škornji so se odločili, da bodo japonkam povedali svojo zgodbo in jih naučili lepega vedenja.

Zapustili so prijatelje v gozdu in odšli do avtobusne postaje. Ko se je pripeljal avtobus, so vstopili, a niso imeli denarja za vozovnico. Šoferja so prosili za vozovnico in mu razložili, da morajo nujno in čim hitreje priti do morja, zato ker se tam potikajo velike nemarne japonke, ki onesnažujejo obalo in tem japonkam morajo povedati, da to, kar počnejo ni prav in jih naučiti lepega obnašanja. Japonke na morju namreč brcajo smeti naravnost v morje in jih mečejo vsenaokrog, brcajo in uničujejo školjke, brcajo polžke na morski obali, strašijo rake s topotanjem in kričanjem in še in še....

Šoferja je njihova zgodba ganila in odločil se, da jim bo pomagal. Dal jim karto in mali prijazni škornji so sedli čisto spredaj. Med vožnjo proti morju so razmišljali, kje bodo poiskali japonke in kako jim bodo povedali, da to, kar počnejo ni prav.

Male prijazne škornje je med vožnjo zelo premetavalo in še v koloni so morali čakati.

V Portorož so prispeli šele pozno popoldan. Zahvalili so se šoferju avtobusa za pomoč in prevoz, ter se odpravili na plažo iskat velike nemarne japonke.

Ko so prišli do plaže, so srečali kar tri pare japonk. Roza, rumene in modre.

Lepo so jih pozdravili in jih vprašali kako se imajo in kaj vse na plaži počnejo.

Japonke so jim povedale, da je na plaži zelo zabavno. Tu se igrajo, hodijo na sladoled, mečejo kamenčke v morje, tekajo, skačejo, raziskujejo....

Mali prijazni škornji pa so japonkam povedali svojo zgodbo.

Ko so končali s pripovedovanjem, so japonkam povedali, da to, kar počnejo one, ni prav. Povedali so jim, da če smeti mečejo vse naokrog, da to ni prav in da smeti škodujejo živalim in ljudem. Prav tako so jim povedali, da se živali ne sme strašiti in da nikakor ni prav, da kričijo, saj je hrup zares neprijeten in tudi škodljiv.

Zelene japonke so rekle, da one tega nikoli niso počele; roza in bele pa so postale žalostne in skesano so priznale, da so te lumparije počele prav one. Škornjem so obljubile, da tega ne bodo več počele in da bodo svojo zgodbo povedale še drugim japonkam in jih naučile lepega vedenja.

Mali prijazni škornji so bili tega res veseli. Veseli so bili, da so opravili svojo nalogo in odločili so se, da se odpravijo nazaj proti domu, kjer bodo zbranim živalim, gobicam in škratom, ki jih čakajo pod velikim hrastom, povedali, kaj vse so doživeli.

Na bližnji skali so zagledali galeba in dobili odlično idejo. Odločili so se, da bodo galeba prosili, da jih na hrbtu ponese domov...v njihov gozd in pod veliki hrast. Galeb je bil najprej presenečen, nato pa je ponudbo sprejel, saj še nikoli ni letel tako daleč, pa tudi gozd bi rad videl. Galeb je prijel male prijazne škornje s kremplji in se skupaj z njimi dvignil visoko v zrak. Leteli so nad morjem, nad hišami, nad železnico in prileteli do gozda.

Ko je galeb pristal na jasi pri velikem hrastu, so se ga gobice močno prestrašile, a so jih mali prijazni škornji hitro pomirili, ko so jim razložili, da je galeb zares prijazna ptica, ki jih je prinesla domov.

Galeb je še nekaj časa ostal pod velikim hrastom in klepetal z gobicami, škrti, škornji in živalmi. Rdeča mušnica je spekla poln krožnik slastnih palačink z marmelado čokolado in sladkorjem. Ob sladki pojedini so mali prijazni škornji povedali zgodbo o japonkah in o tem, kako so postale prijazne.

Galeb se je s polnim trebuhom zahvalil za večerjo, se dvignil visoko v zrak, pomahal v slovo in odletel priti morju. Škornji, gobice, živali in škrti pa so od utrujenosti zaspali. »

Foto utrinki naših dejavnosti:

fotografija št. 1: Lutkovna predstava VNŠ za najmlajše

fotografija št. 2: Rajanje ob gobicah

fotografija št. 3: Dramatizacija zgodbe VNŠ za šolarje

fotografija št. 4: mladi dramski igralci

fotografije št. 5, 6 in 7: dramatizacija za starše

Darija OVČAR